Lieta Nr.117012915
Nr.1-0547-15/26

SPRIEDUMS
Jūrmalā, 2015.gada 28.septembrī

Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nams
tiesnese G.Lapiņa,
izskatīja rakstveida procesā /pers. A/ sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. B/ 2015.gada 19.jūnija lēmumu Nr.22.11/L-257032, un konstatēja,

Aprakstošā daļa
konstatēja

Ar Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Otrās administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas /pers. C/ 2014.gada 24.oktobra lēmumu Nr.EM313076/634p, par administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.^{2}pantā piemērot SIA "RĪGAS PRIVĀTIE TAKSOMETRI" valdes loceklim /pers. A/ naudas sodu 280,00 EUR apmērā.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. B/ 2015.gada 19.jūnija lēmumu Nr.22.11/L-25703 atstāts negrozīts Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Otrās administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas /pers. C/ 2014.gada 24.oktobra lēmums Nr.EM313076/634p, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Lēmumā norādīts, ka no lietas materiāliem izriet, ka Salaspils novada pašvaldības policijas darbinieki 2014.gada 16.augustā, veicot dienesta pienākumus Salaspils novadā, pie /adrese/, konstatēja, ka SIA "Rīgas privātie taksometri" taksometra vadītājs /pers. D/ sniedza taksometra pakalpojumus ar vieglo taksometru, bez Salaspils novada domes izsniegtas speciālās atļaujas - licences pasažieru pārvadāšanai ar vieglajiem taksometriem Salaspils novada administratīvajā teritorijā. SIA "Rīgas privātie taksometri" taksometra vadītājs /pers. D/ Salaspils novada pašvaldības policijas inspektoram sniedza paskaidrojumu, kurā norādīja, ka /pers. D/ atveda no Rīgas klientu uz Salaspili. Pēc klienta palika ieslēgts taksometra pazīšanas zīmes apgaismojums un gaismas kontrolsignāls. /pers. D/ paskaidrojumā arī norādīja, ka Salaspilī nestrādā un par licences nepieciešamību neko neesot zinājis.

Saskaņā ar Autopārvadājumu likuma 35.panta pirmo un otro daļu, pasažieru pārvadājumus ar vieglo taksometru drīkst veikt tikai tad, ja pārvadātājs ir saņēmis speciālo atļauju (licenci), ko izsniedz pašvaldība. Tā apstiprina licencēšanas noteikumus un vieglo taksometru stāvvietu izvietojumu, kā arī nosaka pašvaldības atšķirības zīmi un tās izvietojumu ārpusē uz taksometra virsbūves. Speciālā atļauja (licence) dod tiesības veikt vieglo taksometru pārvadājumus tikai attiecīgajā administratīvajā teritorijā, kā arī nogādāt pasažieri uz jebkuru citu vietu ārpus šīs teritorijas. Saskaņā ar Ministru kabineta 2012.gada 3.jūlija noteikumu Nr.468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 8.1. un 8.3. apakšpunktu taksometra aprīkojums atbilst normatīvajos aktos par ceļu satiksmi noteiktajām prasībām, kā arī papildus ir aprīkots un apgādāts ar pazīšanas zīmi - īpašu izgaismotu taksometru pazīšanās zīmi, kas ir nostiprināta uz transportlīdzekļa jumta. Pazīšanas zīme ir ieslēgts, ja taksometrs ir brīvs, un izslēgta, ja tas ir aizņemts. Gaismas kontrolsignālu, kas ir piestiprināts taksometra salonā aiz priekšējā stikla un ieslēdzas vai izslēdzas reizē ar pazīšanas zīmi.

Lēmumā norādīts, ka 2014.gada 16.augustā Salaspils novada pašvaldības policijas amatpersona uzsāka administratīvā pārkāpuma lietvedību un ar 2014.gada 5.septembra vēstuli Nr.l-4/2534 administratīvā pārkāpuma lietas materiālus pārsūtīja valsts ieņēmuma dienestam izskatīšanai pēc institucionālās piekritības, kā to nosaka likums "Par policiju" 10.panta pirmās daļas 6.punkts.

Lēmumā norādīts, ka pamatojoties uz minēto, iesniedzēja arguments, ka pašvaldības policijai nav kompetences pārbaudīt taksometru licencēšanu ir noraidāms kā nepamatots.

Lēmumā norādīts, ka attiecībā uz sūdzībā minēto LAPK 214.^{1} pantu Salaspils novada pašvaldības policijas iestāde nav pārkāpusi, ar to neizskatot un nepieņemot lēmumu par LAPK 166.^{2}pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Lēmumā norādīts, ka attiecībā uz sūdzībā minēto argumentu, ka "Rīgas privātie taksometri" taksometra vadītājs /pers. D/ izpildīja tikai normatīvo aktu prasības - izslēdza skaitītāju, norēķinājās ar klientu un brauca atpakaļ uz Rīgu, norādu, ka no administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem tika konstatēts, ka 2014.gada 16.augustā SIA "Rīgas privātie taksometri" taksometra vadītājs /pers. D/ sniedza taksometra pakalpojumus, jo bija ieslēgta taksometra pazīšanas zīme un gaismas kontrolsignāls. Tā kā minētais taksometrs pārvietojās pa Salaspili ar ieslēgtu taksometra pazīšanas zīmi un gaismas kontrolsignālu, secināms, ka taksometrs ir brīvs un gatavs uzņemt pasažierus.

Lēmumā norādīts, ka saskaņā ar Ministru kabineta noteikumu Nr.468 8.1.punktu, ja taksometrs pārvietojas ar izslēgtu taksometra pazīšanas zīmi un gaismas kontrolsignālu, uzskatāms, ka taksometrs ir aizņemts un pasažierus neuzņem. Līdz ar to iesniedzējs kļūdaini uzskata, ka taksometra vadītājs /pers. D/ ievēro normatīvo aktu prasības, ja taksometrs pārvietojās pa Salaspili ar ieslēgtu taksometra pazīšanas zīmi un gaismas kontrolsignālu bez Salaspils novada domes izsniegtas speciālās atļaujas - licences pasažieru pārvadāšanai ar vieglajiem taksometriem Salaspils novada administratīvajā teritorijā. Līdz ar to, veicot pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem bez Salaspils novada domes izsniegtās licences, uzskatāms, ka /pers. A/ izvairās no pašvaldības noteikto prasību pildīšanas, kas rezultātā noved pie nekvalitatīvas pakalpojumu sniegšanas un rada būtisku apdraudējumu individuālo pasažieru drošībai un interesēm.

Lēmumā norādīts, ka atbilstoši LAPK 9.pantam viens no priekšnoteikumiem personas saukšanai pie administratīvās atbildības ir vaina. Šis priekšnoteikums ir vienlīdz attiecināms gan uz fizisko, gan juridisko personu administratīvo atbildību. LAPK 243.pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kura pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem.

Lēmumā norādīts, ka pamatojoties uz minēto, iesniedzēja arguments, ka Salaspils novada pašvaldības policija nedrīkst nofotografēt taksometru un sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, ir noraidāms, jo kā jau iepriekš tika minēts, faktus var konstatēt arī ar fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem.

Atbilstoši LAPK 237.pantam lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās ir šādi: savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, novērst pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu ievērošanas garā un nostiprināt likumību, bet LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Lēmumā norādīts, ka izvērtējot lietas materiālus tika konstatēts, ka SIA "Rīgas privātie taksometri" valdes locekļa /pers. A/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pierāda lietā gūtie pierādījumi: Salaspils novada pašvaldības policijas inspektora P.Sardiko 2014.gada 16.augusta dienesta ziņojums, 2014.sada 16.augusta lēmums Nr.l-1/781 par administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanu, fototabula, /pers. D/ 2014.gada 16.augusta paskaidrojums, 2014.sada 4.septembra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.EM313076. Pamatojaties uz LAPK 243.panta vienpadsmito daļu, atzīstams, ka pārbaudes laikā iegūtās ziņas un fakti ir pieļaujami kā pierādījumi /pers. A/ administratīvā pārkāpuma lietvedībā.

Lēmumā norādīts, ka ņemot vērā minēto, ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem ir pierādīts, ka /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība LAPK 166.^{2}panta pirmajā daļā.

Lēmumā norādīts, ka administratīvais sods tiek piemērots ar noteiktu mērķi, proti, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likuma ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņāšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

LAPK 166.^{2} pants (*redakcijā līdz 2015.gada 9.martam*) nosaka, ka par komercdarbības uzsākšanu bez reģistrēšanas vai bez speciālās atļaujas (licences), izziņas vai atļaujas, ja tās nepieciešamību nosaka likums vai Ministru kabineta noteikumi, par komercdarbības veikšanu, pārkāpjot speciālajā atļaujā (licencē), izziņā, vai atļaujā minētos nosacījumus, vai par komercdarbības turpināšanu pēc speciālās atļaujas (licences), izziņas vai atļaujas atņemšanas, anulēšanas vai tās termiņa izbeigšanās vai komersanta izslēgšanas no Uzņēmumu reģistra, kā ari par komersanta darbības turpināšanu pēc rīkojuma par tā darbības apturēšanu - uzliek naudas sodu fiziskajām personām vai valdes loceklim no divsimt astoņdesmit līdz septiņsimt euro, konfiscējot administratīvā pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas un atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.

Lēmumā norādīts, ka vienlaikus 2015.gada 10.martā stājās spēkā 2015.gada 12.februāra likums "Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā", ar kuru izdarīti grozījumi LAPK 166.^{2}pantā.

LAPK 166.^{2}panta pirmā daļa nosaka, ka par komercdarbības uzsākšanu bez reģistrēšanas vai bez speciālās atļaujas (licences), izziņas vai atļaujas, ja tās nepieciešamību nosaka likums vai Ministru kabineta noteikumi, par komercdarbības veikšanu, pārkāpjot speciālajā atļaujā (licencē), izziņā vai atļaujā minētos nosacījumus, vai par komercdarbības turpināšanu pēc speciālās atļaujas (licences), izziņas vai atļaujas atņemšanas, anulēšanas vai tās termiņa izbeigšanās vai komersanta izslēgšanas no Uzņēmumu reģistra, kā arī par komersanta darbības turpināšanu pēc rīkojuma par tā darbības apturēšanu - uzliek naudas sodu fiziskajām personām vai valdes loceklim no divsimt astoņdesmit līdz septiņsimt euro, konfiscējot administratīvā pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas un atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.

Lēmumā norādīts, ka pārsūdzētā lēmuma lietā nav konstatēti /pers. A/ atbildību mīkstinoši apstākļi un pastiprinoši apstākļi atbilstoši LAPK 33.pantam un LAPK 34.pantam. Ievērojot lēmumā konstatēto un salīdzinot personas tiesību aizskārumu ar sabiedrības ieguvumu, ņemot vērā /pers. A/ izdarītā pārkāpuma raksturu un būtību, nolemts, ka /pers. A/ par LAPK 166.^{2}panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu piemērotais minimālais naudas sods 280 EUR apmērā ir samērīgs ar /pers. A/ izdarīto administratīvo pārkāpumu, atbilstošs izdarītā pārkāpuma raksturam, būtībai, mantiskajam stāvoklim, kā arī tiesiska mērķa sasniegšanai, piemērojot administratīvo sodu kā atbildības līdzekli saskaņā ar LAPK 22.panta nosacījumiem un to nav pamata samazināt LAPK ietvaros, jo komercsabiedrības izdarītā pārkāpuma raksturs un sabiedriskā bīstamība norāda uz tik būtisku sabiedrības interešu aizskārumu, ka konkrētajā gadījumā sabiedrības ieguvums no piemērotā administratīvā soda ir vērtējams augstāk nekā privātpersonas tiesību un tiesisko interešu ierobežojums.

Par minēto lēmumu /pers. A/ 2015.gada 13.jūlijā iesniedza sūdzību.

/pers. A/ sūdzībā norādīts, ka Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. B/ lēmums ir nepamatots, prettiesisks, atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta jāizbeidz sekojošu iemeslu dēļ. Nav ievēroti Administratīvo pārkāpumu lietas izskatīšanas termiņi, proti LAPK 270.pants. /pers. A/ norāda, ka pēc 30 dienām paziņojumu par termiņa pagarināšanu nesaņēma un arī pēc 30 dienām nesaņēma lēmumu. Lēmums tika paziņots 2015.gada 29.jūnijā.

/pers. A/ sūdzībā norāda uz pierādījumu trūkumu. Administratīvā procesa likuma 18.nodaļa Vispārīgie noteikumi par pierādījumiem nosaka kas ir pierādījumi. Pierādījumu vākšanā ir zināma kārtība - veikalā nedrīkst nofotografēt svarus ar desas gabalu un sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, ka pircējs tiek apkrāpts ar svaru. Jāizdara kontrolpirkums. Tas pats ir taksometru nozarē - ir jāveic kontrolbrauciens. Lai cik augsta ticamība būtu iestādei (Salaspils novada pašvaldības policijai) nedrīkst nofotografēt vieglo automobili un sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, ka tas nodarbojas ar taksometru komercpārvadājumiem. Visa administratīvā pārkāpuma lieta balstās uz Salaspils novada pašvaldības policista ziņojumu un fotogrāfijām, bet nav ņemti vērā /pers. A/ paskaidrojumi, taksometra vadītāja /pers. D/ paskaidrojumi, no kuriem nepārprotami izriet, ka /pers. D/ Salaspilī nestrādāja, bet atgriezās Rīgā. Proti, nav konstatēts LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums - administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz LAPK 289.panta pirmo daļu /pers. A/ lūdzu tiesu atcelt Valsts Ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. B/ 2015.gada 19.jūnija Lēmumu Nr.22.1 l/L-25703, Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Otrās administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas /pers. C/ Lēmumu Nr. EM3130076/634p, un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

LAPK 289.^{6} panta pirmā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Rajona (pilsētas) tiesa mutvārdu procesu nosaka pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to lūdz persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais vai prokurors.

Rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiek, nerīkojot tiesas sēdi. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.

Ņemot vērā, ka lietas dalībnieki nav izteikuši lūgumu par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā, tiesa atzīst par iespējamu iesniegto sūdzību izskatīt rakstveida procesā, par ko iepriekš paziņots /pers. A/ un iestādei – Valsts ieņēmumu dienestam, 2015.gada 30.jūlijā nosūtot paziņojumu, kurā norādīts, ka 2015.gada 28.septembrī tiks izskatīta sūdzība par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka /pers. A/ sūdzība par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. B/ 2015.gada 19.jūnija lēmumu Nr.22.11/L-257032 nav pamatota un ir noraidāma sekojošu apstākļu dēļ:

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā-LAPK) 289.^{6} panta un 289.^{12} panta pirmās daļas nosacījumiem rajona (pilsētas) tiesa ievēro LAPK divdesmit trešajā "a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodalās prasībām.

Atbilstoši LAPK 288.panta noteikumiem tiesa rakstveida procesā izskata sūdzību par augstākas iestādes pieņemto lēmumu proti - Valsts Ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. B/ 2015.gada 19.jūnija Lēmumu Nr.22.1 l/L-25703.

LAPK 289.^{13}panta trešā daļa nosaka, ka ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā LAPK 166.^{2} pantu par komercdarbības uzsākšanu bez reģistrēšanas vai bez speciālās atļaujas (licences), izziņas vai atļaujas, ja tās nepieciešamību nosaka likums vai Ministru kabineta noteikumi, par komercdarbības veikšanu, pārkāpjot speciālajā atļaujā (licencē), izziņā vai atļaujā minētos nosacījumus, vai par komercdarbības turpināšanu pēc speciālās atļaujas (licences), izziņas vai atļaujas atņemšanas, anulēšanas vai tās termiņa izbeigšanās vai komersanta izslēgšanas no Uzņēmumu reģistra, kā arī par komersanta darbības turpināšanu pēc rīkojuma par tā darbības apturēšanu — uzliek naudas sodu fiziskajām personām vai valdes loceklim no divsimt astoņdesmit līdz septiņsimt *euro*, konfiscējot administratīvā pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas un atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.

Tiesa atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi, kas detalizēti izklāstīti Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu pieņemtajos lēmumos, ir pietiekami, atzīstami par ticamiem un pieļaujamiem, lai secinātu, ka konkrētajā gadījumā ir konstatējams, ka /pers. A/ kā SIA ,,Rīgas privātie taksometri" valdes loceklis izdarījis administratīvo pārkāpumu, proti, 2014.gada 16.augustā SIA "Rīgas privātie taksometri" vieglā taksometra Mercedes Benz, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, vadītājs /pers. D/ sniedza taksometra pakalpojumus ar ieslēgtu taksometra pazīšanās zīmi un gaismas kontrolsignālu bez Salaspils novada domes izsniegtas speciālās atļaujas – licences pasažieru pārvadāšanai ar vieglajiem taksometriem Salaspils novada administratīvajā teritorijā, t.i., izdarīja LAPK 166.^{2} pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēti visi lietā esošie pierādījumi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām. Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. B/ 2015.gada 19.jūnija lēmumu Nr.22.11/L-25703, norādot, ka lietā pastāv pierādījumu trūkums. Sūdzībā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma lieta balstās uz Salaspils novada pašvaldības policijas ziņojumu un fotogrāfijām, bet nav ņemti vērā sūdzības iesniedzēja un taksometra vadītāja sniegtie paskaidrojumi.

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Atbilstoši LAPK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 243.^{1} pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

LAPK 243.panta ceturtā daļa nosaka, ka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Tiesa atzīst, ka 2014.gada 16.augustā Salaspils novada pašvaldības policijas amatpersona uzsākot administratīvā pārkāpuma lietvedību un pārsūtot lietu Valsts ieņēmuma dienestam izskatīšanai pēc institucionālās piekritības, kā arī Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas administratīvā pārkāpuma lietā pieņemot lēmumus par /pers. A/ administratīvo sodīšanu, ir izvērtējušas lietas faktiskos apstākļus, pareizi kvalificējušas administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Tiesa secina, ka jauni pierādījumi vai apstākļi, kas attiecas uz faktiskajiem vai tiesiskajiem pārkāpuma apstākļiem, kas jau nebūtu vērtēti Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores lēmumā, un būtu par pamatu lēmuma atcelšanai, sūdzības iesniedzējs nav norādījis.

Bez tam tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējs norāda, ka nav ievēroti Administratīvo pārkāpumu lietas izskatīšanas termiņi, proti LAPK 270.pants. /pers. A/ norāda, ka pēc 30 dienām paziņojumu par termiņa pagarināšanu nesaņēma un arī pēc 30 dienām nesaņēma lēmumu. Lēmums tika paziņots 2015.gada 29.jūnijā.

Tiesa vērtējot minētos apstākļus, atzīst, ka ir pārkāpts likumā noteiktais 30 dienu termiņš sūdzības izskatīšanai un lēmuma pieņemšanai. Taču vienlaikus atzīst, ka minētā termiņa nokavējums nav vērtējams kā noilgums lietā un nav pamats lietvedības izbeigšanai (*līdzīgu viedokli paudusi Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija 2015.gada 27.aprīļa spriedumā lietā Nr.117020814*).

Atbilstoši LAPK 239.pantam, kas noteic administratīvā pārkāpuma lietvedību nepieļaujošus apstākļus, lietvedību nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība ir jāizbeidz, ja ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi. Citu procesuālo termiņu nokavējums nav pamats lietvedības izbeigšanai.

LAPK 37.panta, kas reglamentē noilgumu administratīvā pārkāpuma lietā, pirmā daļa noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, — no pārkāpuma pārtraukšanas dienas.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā noilgums nav iestājies, jo lietvedība ir uzsākta likumā paredzētajā termiņā, kā arī nav iestājušās minētā panta ceturtajā daļā norādītās sekas, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeidz, ja deviņu mēnešu laikā no administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanas dienas nav pieņemts lēmums par soda piemērošanu.

Likumdevējs LAPK 239.pantā ir norādījis administratīvā pārkāpuma lietvedību nepieļaujošus apstākļus, un nav likumīga pamata šo apstākļu paplašināšanai.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā termiņa nokavējums neietekmē lēmuma saturu, sūdzības izskatīšanas rezultātā pieņemtā lēmuma izdošanas datums neietekmē faktu, ka administratīvais pārkāpums ir izdarīts, un minētais nav vērtējams kā /pers. A/ tiesību uz lietas izskatīšanu saprātīgā termiņā aizskārums. Turklāt, saskaņā ar LAPK 285.panta pirmo daļu, sūdzības iesniegšana par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu aptur šī lēmuma izpildi, sekojoši, LAPK 286.pantā noteiktā termiņa neievērošana nepasliktina pie administratīvās atbildības sauktās personas faktisko un tiesisko situāciju.

Tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lietā /pers. A/ administratīvais sods piemērots pamatoti un tiesiski, līdz ar to, ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu, tiesa uzskata, ka ar to ir iespējams sasniegt LAPK 22.pantā noteikto mērķi - administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Izvērtējot piemērotā soda samērīgumu, tiesa atzīst, ka sods /pers. A/ ir noteikts LAPK 166.^{2} panta sankcijā paredzētajos ietvaros, proti minimālā LAPK 166. ^{2}panta sankcijā paredzētajā apmērā, līdz ar to naudas soda apmērs nebija jāpamato ar apstākļiem, kas ņemami vērā saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu.

Nosakot minimālo iespējamo soda apmēru par šāda veida pārkāpumu, lietderības apsvērumus ir izdarījis likumdevējs. Tādējādi atzīts, ka /pers. A/ piemērotais naudas sods 280,00 EUR apmērā ir tiesisks un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

Tiesa saskaņā ar LAPK 289.^{13} trešo daļu, pilnībā pievienojoties Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. B/ 2015.gada 19.jūnija lēmumā Nr.22.11/L-257032 norādītajai motivācijai, atzīst, ka izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams, kā dēļ sūdzība atzīstama par nepamatotu un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz LAPK 289.^{6}, 289.^{12}, 289.^{13}, 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores /pers. B/ 2015.gada 19.jūnija lēmumu Nr.22.11/L-257032, un /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no nolēmuma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu namā.

Sprieduma pieejamības datums – 2015.gada 28.septembris.

Tiesnese G.Lapiņa